

## Профорієнтація. Поради батькам

**Сім'я** — це місце, куди можна прийти і поділитися своїми проблемами, бути почутим та зрозумілим; це місце, де можна відпочити душею та тілом; це місце, де можна довіритися і почувати себе у комфорті та безпеці.

В кожній родині настає один з важливих моментів в житті, коли перед підлітками постають питання: куди піти навчатися, яку професію обрати?

Безумовно, батьки беруть активну участь у вирішенні питання про майбутнє своєї дитини.

Психологія дитини — це великий і складний світ і для того, щоб зрозуміти його, потрібно дуже багато зусиль.

Батьки мають всі шанси розпізнати у дитини таланти і хист до певної професії. Вони можуть розвивати здібності дитини в тому чи іншому напрямку ще змалечку.

Проте будьте обережні — звертайте увагу на інтереси та схильності дитини. І коли зрозумієте, що дана сфера діяльності — це дійсно покликання вашої дитини, направляйте її на правильний життєвий шлях.

Дітям необхідна допомога дорослих, але допомога розумна. Батьки можуть бути наставниками для дитини у пошуках улюбленої справи.

Спробуємо розібратися у такому непростому питанні як професійне визначення. Вибір професії можна порівняти з системою рівнянь, що має декілька невідомих.

**Перше невідоме** — світ професій. В світі існує безліч професій і бажано, хоча б в загальних рисах, ознайомитись з кожною. Найчастіше буває — обирають ту професію, з якою встигли ознайомитися. Чи не залишиться без уваги та професія, що найбільше відповідає нахилам дитини?

Виділити коло професій, які подобаються дитині. І тут з'являється **друге невідоме**: чи будуть відповідати особисті якості дитини, темперамент, тим вимогам, які потребує обрана професія. Якщо син або донька вже визначили для себе професію, радимо ознайомитися з її описом, а саме професіограмою. Інформація дозволить вам зробити висновки про те, чи є у вашої дитини хист для опанування обраної професії. Ідеальним вважається вибір — коли вимоги професії співпадають з особистісними якостями людини.

**Третє невідоме**: визначити стан здоров'я. Щоб уникнути розчарувань, важливо своєчасно порадитися з лікарем про медичні вимоги до обраної професії.

**Четверте невідоме**: в будь-якій роботі є свої тонкощі, про які теорія не розповідає. Тому школярам важливо поспілкуватися з представниками обраної професії.

**П'яте невідоме**: куди піти вчитися? Вибір навчального закладу відіграє дуже важливу роль як для вас, так і для дитини. Заздалегідь можна ознайомитися з «Довідником навчальних закладів» та отримати необхідну інформацію.

## Поради

- Не намагайтеся нав'язувати дитині ту професію, про яку самі мріяли. Якщо ви все життя хотіли бути актрисою, а стали бухгалтером, це не означає, що ваша дитина повинна втілити в життя вашу мрію. Пам'ятайте, що у неї є власні плани та мрії, з якими потрібно і варто рахуватись. Не варто також змушувати нащадків наслідувати вас, навіть якщо у вашій родині всі були вчителями чи лікарями.

- Не тисніть на дитину, якщо вважаєте невдалим її вибір майбутньої професії. Краще допоможіть їй розібратись чи справді вона розуміє, чим буде займатися в майбутньому. Адже нерідко, обираючи професію,

дитина керується стереотипами, прикладами кумирів, тощо.

- Якщо ваша дитина до цього часу чітко не знає, ким хоче бути, допоможіть їй визначитися.

- Не можете визначити самостійно — скористайтесь послугами психолога або профорієнтолога.

- Не бійтеся, якщо ваша дитина обере не престижну, не популярну чи не інтелігентну професію. Якщо, наприклад, ваш син марить автомобілями, то, можливо, краще дозволити йому здобути фах автослюсаря чи автомеханіка. Адже коли людина займається улюбленою справою, вона завжди досягає успіху. І цілком ймовірно, що в майбутньому ваш син стане власником автосалону і буде неймовірно вдячний за те, що ви не зробили його юристом, може й непоганим, але байдужим до своєї роботи.

- Пам'ятайте, що обирати майбутню професію потрібно не під час подання документів у вузи і навіть не протягом випускного року навчання. Починати треба ще з 7–8 класів. Тоді до закінчення школи дитина вже точно визначиться, ким хоче стати.

- Сьогодні у країні відчувається недостатня кількість кваліфікованих фахівців у багатьох сферах соціально-економічного життя. І зумовлено це тим, що молоді кадри рвуться на так звані «престижні» посади, забуваючи про те, що краще один талановитий шеф-кухар, ніж двадцять нікчемних менеджерів.